

- Artikel 41.1 i tilläggsprotokollet utgör hinder mot att krav på arbetstillstånd införs i en medlemsstats lagstiftning för företag som är etablerade i Turkiet och som avser att tillhandahålla tjänster på denna medlemsstats territorium, såvida ett sådant tillstånd inte krävdes när det ovannämnda tilläggsprotokollet trädde i kraft.
- Det ankommer på den nationella domstolen att avgöra om den nationella lagstiftning som är tillämplig på turkiska medborgare som sökandena i målet vid den nationella domstolen är mindre förmånlig än den lagstiftning som var tillämplig på sådana turkiska medborgare när tilläggsprotokollet trädde i kraft.

(¹) EGT C 303, 27.10.2001, EGT C 348, 8.12.2001.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 23 oktober 2003

i mål C-408/01 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Adidas-Salomon AG, Adidas Benelux BV mot Fitnessworld Trading Ltd (¹)

(Direktiv 89/104/EEG — Artikel 5.2 — Kända varumärken — Skydd mot att ett tecken används för identiska eller liknande varor eller tjänster — Grad av likhet mellan varumärke och tecken — Allmänhetens intryck — Tecken som uppfattas som en utsmyckning)

(2003/C 304/07)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-408/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Adidas-Salomon

AG, tidigare Adidas AG, Adidas Benelux BV och Fitnessworld Trading Ltd, angående tolkningen av artikel 5.2 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puisseochet samt domarna C. Gulmann (referent), F. Macken, N. Colneric och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 23 oktober 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) När en medlemsstat utnyttjar den valmöjlighet som ges i artikel 5.2 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar, är den skyldig att föreskriva ett särskilt skydd när tredje man använder ett yngre varumärke eller tecken som är identiskt med det kända registrerade varumärket, eller som liknar detta, såväl med avseende på varor eller tjänster av annan art som på varor eller tjänster som är identiska med de varor eller tjänster som täcks av det registrerade varumärket eller liknar dessa varor eller tjänster.
- 2) Det skydd som ges i artikel 5.2 i direktiv 89/104 är inte villkorat av att det konstateras att det föreligger en sådan grad av likhet mellan det kända varumärket och tecknet att det hos den berörda allmänheten finns en risk för förväxling mellan dessa. Det räcker att graden av likhet mellan det kända varumärket och tecknet får till följd att den berörda allmänheten får uppfattningen att det finns ett samband mellan tecknet och varumärket.
- 3) Den omständigheten att den berörda allmänheten uppfattar ett tecken som en utsmyckning utgör inte i sig hinder för det skydd som ges i artikel 5.2 i direktiv 89/104, om graden av likhet dock är sådan att den berörda allmänheten får uppfattningen att det finns ett samband mellan tecknet och varumärket. Om däremot den berörda allmänheten, enligt en nationell domstols bedömning av de faktiska omständigheterna, uteslutande uppfattar tecknet som en utsmyckning, får denna allmänhet antagligen inte uppfattningen att det finns ett samband mellan tecknet och ett registrerat varumärke. Detta innebär att ett av villkoren för det skydd som ges i artikel 5.2 i direktiv 89/104 inte är uppfyllt.

(¹) EGT C 3, 5.1.2002.